

Woordmagie

Kortverhalen

die goochelen met taal

Leona Geudens

Betoveren en veroveren met zin in zinnen

Inhoud

Mijn eigen cursus. Inleiding in mijn literatuur.....	4
Mijn eerste keer.	4
De eerste stappen in de wereld van het schrijven voor een publiek.	4
Je kunt niet meer terug naar je kindertijd.....	6
Drommen dromen.....	7
Droomverklaringen.....	7
Vrijheid, blijheid	8
Back to school. Back to writing business.....	9
Woordspelletjes:	10
Woordspin VERHAAL:	10
Zeg eens aaaah.....	11
Letterzetter eet letterkoekjes.	11
Wonderwoensdag. Hangt er vandaag muziek in de lucht?	12
De groenten boeren goed. Hoog tijd voor oogsttijd.	13
Het WEERbericht door mevrouwtje Pien-ter	14
Tel mee-r	15
Proeven van poëzie.	15
Slam poetry. Een brief aan een jeugd vriendin.	16
Straffe koffie.....	18
Dol-fijn	20
Kun je het bevatten?	21
Ieder schrijvend diertje zijn pleziertje.	22
Ieder diertje zijn pleziertje en maniertje	22
Hoe ga je met de kippen op stok? Handleiding voor dummies.....	22
Geen haantje de voorste	22
Ik voel mij kiplekker.....	23
Ei met spek	23
Geen pluim	23
Waf	24
Korte verhalen.....	25
Rekenen en betekenen.....	25
Het kind wacht bij het huis van zijn oma.....	26
Van mij!	27
Vertekend beeld.....	28
Uitdagend geschenk.	29

De dans ontsprongen	30
Dring – is dat zo dringend?	31
Mama aan de top.	31
Hotline	32
“Ik moet je iets vertellen”	33
Uitdagend verst(r)ikt.	33
Zinnen met zin en een beetje onzin.	34
Gewapend en ontwapenend met taal.....	35
Ik ken een man die met vreemde handelswaar langs de huizen gaat.....	36
Proefkonijnen met scherpzinnige bedenkingen.	36
Lente.....	37
Schrijfverdicht met conflict	37
Uit de band gesprongen.	38
Huis-houding.	38
De spons erover.....	39
Big sister is watching them!.....	39
Lange verhalen.	40
Theeduel.....	40
Schuld. Geduld. Vervuld.	43
Hoogtepunten.	45
Fee Fay.....	47
De winkel.	50
Heb ik je al verteld over mijn jeugd in de couveuse?	52
Internaut.....	55
Buiten (w)aarde?	59
Mijn ma-NIER.....	61
Waar heb ik zin in vandaag?.....	63
Hakuna Matata. Van slag. Geslagen. Geslaagd.	65
Film als geheim wapen voor verdraagzaamheid.	67
Columns.....	71
T 4 3 – Tea fo(u)r Three	71
Bikini-biotoop	72
Griezelverhaal (en wie de griezel is mag de lezer bepalen).	73
De nagel op de kop geslagen?	74

Mijn eigen cursus. Inleiding in mijn literatuur.

Mijn eerste keer.

De eerste stappen in de wereld van het schrijven voor een publiek.

Een kleine stap voor de mensheid, een grote stap voor uw schrijfstertje-in-spe.

Ik zet in met een vrolijke noot. Of eigenlijk krijg ik meteen heel wat noten op mijn zang; “Music was my first love and it will be my last” lijkt door mijn hoofd te dreunen. Ik choqueeer de schrijverswereld maar direct door half plagiaat te plegen en de Nederlandstalige puristen die het Engels willen verbannen, de rug toe te keren. Ik introduceer als mijn swingende zingende levensmotto “writing was my first love and it will be my last!”

“Klein klein kleutertje wat doe je in de hof?” Ik plukte geen bloemlezingen. Als ik het al veel te grof maakte, dan was dat door, toch als een beeldig meisje met verbeelding, prentenboekjes te lezen. Ik durfde in geuren en kleuren te vertellen hoe ik lettertjes kon schrijven en vond het magisch om te zien hoe ik er mijn naam mee kon toveren.

En ja, in het eerste studiejaar was ik mij er ook nogal eentje. Ik zat op de eerste rij. “Een man met een aap” was mijn eerste en beste vriend. “De poes en de duif” maakten het beestachtig leuk. Alleen “Het is vier uur” hoorde ik niet zo graag. Als de leeslessen in het water vielen en ik niet de primus van de klas kon zijn, was ik dol op zwemmen. Tja, alle “eentjes” (eendjes) zwemmen in het water.

Mijn eerste echte pennenvruchten stuurde ik naar vriendinnetjes, als ik ze een lange zomervakantie moest missen. Ik durfde ze zelfs versieren; die brieven. Vol stickers en tekeningen werden ze kunst (met een kleine k). Mijn eerste liefde moet dan ook de postbode geweest zijn. Ik vatte post om hals reikend naar die man uit te kijken. Ik was vooral geïnteresseerd in “vloggertjes”; ik wou zo vlug mogelijk mijn post bezorgd krijgen. Tja, ik beken, ik gebruikte de man om wat hij te bieden had.

Toen ik later de wijde wereld in trok, ging ik op ontdekkingsstocht en bracht ik de schatten gewoon mee; herinneringen in de vorm van gedetailleerde reisverslagen. Als ik ze na vele jaren herlees blijken ze van onschatbare waarde te zijn; mijn eerste herinneringen hebben mij al lang geleden in de steek gelaten.

Mijn eerste echte grote reizen, maakte ik, weer een mijlpaal verder, via de digitale snelweg. Ik race er nog dagelijks mee van hot naar haar. Wereldwijde grenzen worden probleemloos overschreden; het ene kwartier kan ik in Amerika zijn; het andere in Afrika. Vroeger telefoneerde je eerder als je iemand aan de andere kant van de aardbol iets wou laten horen. Nu kan je vliegensvlug je boodschap aan je beeldscherm toevertrouwen. Tikkerdetiktiktik; ik word echt niet gek van dat getik op de computer; ik ben er juist gek op. Wat mij betreft, mag de Nobelprijs voor de literatuur naar de illustere onbekende uitvinder van de e-mailberichten gaan. Sinds de ontdekking van dit medium, zijn er door mij al ontelbare pennenvruchten gezaaid. Als er echt een "Big Brother" zou bestaan, die alles ziet en registreert wat ik doe en alles zou kunnen samenstellen wat ik ooit neerschreef, zou die een boeiend document krijgen; een oceaan vol inkt waarin ik mij ooit als een vis in het water heb gevoeld.

Maar ondanks de liters blauwe inkt die door mijn aderen is gevloeid, ben ik bang om een blauwtje te lopen. Vrienden en familie confronteren met mijn bloed, zweet en tranen op papier is nooit een probleem geweest – dat ging vanzelf. Zij gaven mij zonder problemen een tien met een griffel en een beetje vertrouwen.

Een tijdje geleden kreeg ik echter mijn eerste en nog lang niet laatste prikkelingen voor creatieve stimulansjes. Ik besloot, min of meer toevallig, om uit de sleur te geraken van werk en kindertjes verzorgen en een cursus "creatief schrijven" te gaan volgen. Ik was mij ervan bewust dat ik wel in staat was om een opstelletje in elkaar te flansen, maar wou gestimuleerd worden om te spelen met woordjes; ridder in steekspel zonder overwinnaars. Mijn lesgeefster en mijn medecursisten slaagden er met grootste onderscheiding in om een schrijversambitie in mij wakker te maken.

Maar nu heb ik drempelvrees om op het professionele schrijverspodium te treden. Ik ben het niet gewoon om mijn geesteskinderen in de schijnwerpers te plaatsen. Dit is dus mijn eerste keer. Ik vind dat een harde noot om te kraken en het zijn nu eens geen muzieknoten zoals die van de begintonen van dit loflied. Het forum van de nieuwe uitgave van een schrijversmagazine lijkt mij daarvoor wel gepast. Of ik nu aan DE STANDAARDprocedure voldoe of niet, voor mij is dit een nieuwtje. HET LAATSTE NIEUWS in de ether zal dit niet worden, maar ik ben al blij dat ik geen leeg (NIEUWS)BLAD voor mij heb liggen. DE MORGEN zal uitwijzen of ik nog veel noten op mijn zang zal hebben. Wordt het "Alleluja" van Milk and Honey uit Eurosong van 1979 een symbolische intocht naar een zeemzoet schrijversland? Of wordt het "Hardrock Halleluja van Lordi alias een koppijn bezorgend geschreeuw dat meer zeer zou passen bij een uittocht? Hoe dan ook zal dit een overwinning zijn; heel misschien op schrijversvlak, maar zeker op mijzelf!

Tja, dit is een beetje een stripteaseverhaal, omdat ik mijzelf er een beetje in bloot heb gegeven. Ik eindig dit verhaal niet echt, maar schrijf toepasselijk zoals in de "strip" verhalen.

Wordt vervolgd!

Je kunt niet meer terug naar je kindertijd.

Het verleden zet je buiten spel als je verlangt naar die zorgeloze speeltijd:

naar kinderlijk blij zijn met een lolly

Lol hebben

Losbol zijn

Bolleboos worden

Loslaten

met een blos

Gewoon los leven

Mama die je niet loslaat

zodat jij vrij kan zijn.

Vrij en blij – rijmt dat niet met kinderlijk gelukkig zijn?

Er is geen weg terug

maar wel een ontdekkingsreis naar de toekomst.

Het meeste geluk vind je als je kijkt met kinderoogen!

Drommen dromen.

Dromen zijn er bij mij niet in drommen. Bij dageraad kan ik fantaseren en vind ik wel de juiste bron. Op een cursus literatuur in De Bron in Leuven valt er natuurlijk heel wat schrijfkunst te bele(u)ven en gaan mijn dromen in de richting van de boekenbeurs. Misschien is dit vergelijkbaar met Utopia van Thomas More waar de stad door belegerd was. Gelukkig is fantasie grenzeloos en kan ik J.K. Rowling achterna om te toveren met woorden en toch zeker mijn eigen wereld te veroveren met magische spreuken. Na een cursus kortverhalen grijp ik met korte kracht naar de literaire macht. Ik moet wel oppassen dat dit niet te veel gaat rijmen, want anders word ik misschien wel gelegenheidsdichter, maar kom ik niet dicht – bij mijn doel.

Het einde is nabij, van het jaar want ik zie mezelf als een gelukprofeet. De wereld is al een sprookje door alle kerstlichtjes. Ik kan dromen dat ik een schitterend en lichtend literair voorbeeld word. Boek mij nu maar voor de bespreking van mijn succesboek.

Droomverklaringen.

Deurbel. Dring – dring. Je moet dringend opendoen. Die bekende film “the postman always rings twice” wordt nu echt een scenario. Als je de deur opendoet staat daar... een groot pak waar een kleine postbode achteruit komt. Zou je droom eindelijk uitkomen? Pak eens uit met een pakkende verklaring over wat er in de doos zit.

Lantaarnpaal. Je bent verdwaald. Opeens, na de hel van de duisternis, zie je die lantaarnpaal. Het is een reddingsboei. Je kan opeens weer helder denken. Je was vergeten dat je een gsm bij had. Je belt naar de pizzeria. Die bezorgers op hun brommertje weten altijd iedereen te vinden en zullen ervoor zorgen dat je weer in de schijnwerpers van de wereld zult staan.

Kalkoen. De ultieme kerstnachtmerrie. Voor het kerstdiner met je uitgebreide familie moet je zo’n gigantisch beest klaar maken. Gevuld en wel, waar je natuurlijk al snel de buik vol van hebt. Je hebt geen zin in heethoofden, maar wilt erop uit vliegen. Zou dat beest je geen vleugels kunnen geven, zodat je net zoals dat bekende pepdrankje, energie krijgt. Je gaat die uitgegroeide haan laten verbranden en je zult je weer kiplekker voelen.

Vrijheid, blijheid

Zondag. Zonnetje in mijn ogen op zo'n dag. Ik straal een beetje. Ik ben vervuld van een warme gloed. Ik heb geen vroege vogels in mijn nest en word niet opgejaagd door hun gekwetter en gebedel om eten. Mama huismus kan er in gedachten even op uitvliegen, terwijl de nachtraven nog verstokt over hun stokpaardjes dromen. Even de (fabeltjes)krant lezen, maar nog liever in gedachten aan de haal gaan met verhalen. Vandaag krijg ik een heel bijzonder cadeau: tijd. Ik moet oppassen dat het niet zomaar voorbijvliegt, maar tracht het te koesteren. In deze schijnbare hectische wereld zijn er vaak donderwolken die wensen dat er 25 uren in een dag zijn, omdat ze anders niet genoeg tijd hebben om te schitteren (zelfs als ze daardoor ironisch genoeg niet het zonnetje in huis zijn). Maar uiteraard zijn er nu weer regentranen door de invoering van het zomertijd dat ons systeem zou ontregelen, zodat we er bijna onze pluimen bij zouden verliezen. Ik veer recht bij dit soort uitspraken. Waarom zou je niet gerust zijn omdat je nu eens niet op de vlucht moet voor je eigen haastgedrag? Misschien moet er maar een gezamenlijke vlucht naar het zuiden worden georganiseerd voor rare vogels. Ik speel wel ekster; ik ga liever op zoek naar de glimmende dingen in de duisternis. Ben ik zo een roofvogel? Gevangen ben ik nog niet. Integendeel het geeft een bijzonder vrij gevoel om met de tijd en het zonlicht te kunnen spelen. Vrijheid. Niet eens op een vrijdag. Dag zondag – voor mij zonder kerkuil en als vrije vogel die zingt zoals ze gebekt is; een beetje gek en met vleugels om uit te vliegen naar die oase van rust.

Peace

Vrijheid

Free as a bird

bye-bye!

to the sky

high

I fly